धर्मेण साम्राज्यम् प्राप्तवान् असि; 3.12286.: दिष्ट्या वर्धामहे पार्थ दिष्ट्या ऽसि पुनर् आगतः. 2) augere, amplificare. Mah. 1.5540.: पराराष्ट्राणि निर्जित्य स्वराज्यं ववृधुः पुरा; Rigv. 52.7. — वृद्ध 1) adultus. H. 4. 50. 2) auctus, dives. N. 12.68. 3) senex. Br. 1.22. — *Caus.* augere. Su. 2.10.: तेजो बलञ्च देवानां वर्धयन्ति. (Cf. ऋध्, वृह्, वृंह्, रुह्, anglo-sax. *vridian* crescere, goth. *vaur-ts* radix (v. ऋध्); fortasse *valda* impero a crescendo, potestate dictum sicut *mah-ts* potestas, *mag* possum, praet. *mah-ta*, pertinent ad मह् crescere; slav. *vladû* impero (vid. Miklosich), *vlas* capillus (vid. रोमन्), russ. *volos* id., hib. *folt* id., *fridh* «a forest, a park» fortasse *for-bair* «grow thou, increase», *for-bairt* «increase, profit, emolument» = वृध् praef. प्र; slav. *rastû* cresco e *vradtû*, nisi pertinet ad ऋध् i. e. अर्ध्; russ. *vroschdaju* ingenero, ingigno = Caus. वर्धयामि; gr. *βλασ-τός, βλάσ-τη, βλασ-τάνω* e *βλαθ-τός* vel *βλαδ-τός* etc.; etiam *ῥίζα* propter aeol. *βρίζα* nunc potius huc quam ad ऋध् traxerim (v. Benfey I. 78. 79.). Huc etiam trahi posset lat. *grandis,* insertâ nasali, sicut in वृंह्, mutato *v* in *g*; anglo-sax. *great* magnus, germ. vet. *grôz* id.).

c. अभि *i. q. simpl.* N. 8.14.: अस्य वै द्यूते भूयो रागो ऽभिवर्धते.

c. प्र *id.* H. 1.20. Dr. 5.7.

c. वि *id.* N. 1.17. Sa. 1.19. 6.23.

c. वि praef. सम् *id.* Mah. 1.4977.

c. सम् *id.* Sa. 2.10. — *Caus.* 1) augere. Mah. 1.8279. 2) alere, nutrire, educare, *aufziehen.* Hit. 26.16.: स च मत्स्याहारविशेषैर् मां संवर्धयिष्यति; 58.10.: मांसाहारदानेन तं विडालं संवर्धयति. Educare, educere. R. Schl. I. 39.18.: घृतपूर्णेषु कुम्भेषु धात्र्यस् तान् समवर्धयन्; Mah. 1.4264.: तस्माद् गर्भं समाधत्स्व भीष्मः संवर्धयिष्यति; 5087.: संवर्धयामास (मिथुनम्); 5089.: मया बालाव् इमौ संवर्धितौ.

वृन्त *n.* petiolus, pediculus. Am.

वृन्द *m. n.* grex, caterva. Ritu-S. 1.23. Lass. 45.10. Megh. 64.

वृश् 4. *P.* (वृश्याम्) eligere. *Cf.* वृ.

1. वृष् 1. *P. interdum A.* 1) pluere, pluviam demittere. R. Schl. I. 9.56.: ववर्ष सहसा देवः; Mah. 1.6621.: न ववर्ष सहस्राक्षो राष्ट्रे चै ऽवा ऽस्य; 5464.: वर्षमाणा घनाः. *Cum acc.* pluere aliquid. Mah. 1.1419.: सो ऽप्य् अवर्षत शोणितम्; 3.796.: मय्य् अवर्षत दुर्धर्षः शरधाराः. *Cum acc. et instr.* irrigare, perfundere alqd aliquâ re (*beregnen*). Dr. 8.16.: नकुलम् ... क्षेमङ्करमहामुखौ ... शरवर्षैर् अवर्षताम्; Dev. 3.2. — *Caus.* facere ut pluviam demittat. Mah. 3.9991.: तपसो यः प्रभावेण वर्षयामास वासवम्. (Fortasse वृष् mutilatum e वृक्ष् et hoc ortum e वृज् adjectâ sibilante; cf. gr. *βρέχω, ἕρση,* v. वर्ष; fortasse *οὐρανός* a pluendo dictum, v. Benfey I. 324.; lat. *rigo*, goth. *rig-n* pluviu, *rigneith* pluit; germ. vet. *regan* pluvia, *reganôn* pluere, v. Graff. 2.441. sq.; nisi pertinent ad सृज् effundere. Hib. *fras* «a shower, hail»; lith. *rokia* pluvia tenuissima; *wers-inė, wers-mė* fons. Vid. वृष, वृषण.)

c. अभि 1) pluere, *c. acc. vel instr. rei.* R. Schl. I. 52.23.: तत् सर्वं कामधुग् दिव्ये अभिवर्ष कृते मम; Mah. 1.4062.: देवाः ... अभ्यवर्षन्त कुसुमैः. 2) *c. acc. et instr.* irrigare alqd aliquâ re (*beregnen*). In. 4.11.: सुहृदश्चा ऽन्नपानेन विविधेना ऽभिवर्षति. *Pass.* A. 7.27.: अभिवृष्टानि शृङ्गाणि ... धराभृताम्.

c. प्र pluere, pluviam demittere. Mah. 1.6630.

c. प्र praef. अभि *id.* Man. 1.304.

2. वृष् 10. *A.* (शक्तिबन्धने *K.* प्रजनैश्वर्ये *V.*) potentem esse, ligare (ut mihi videtur, Denom. a sq.), generare, imperare.

वृष *m.* (r. वृष् irrigare *semine* s. अ) taurus. (Primitive mas in universum, v. वृषण. Ad rad. वृष् i. e. वर्ष् nunc etiam traxerim gr. *ἄρσην, ἄῤῥην,* quod supra (p. 57.) minus apte cum ऋषभ comparavimus, quod ipsum e वृषभ mutilatum esse videtur; lat. *verres,* nisi pertinet ad घृष्टि q. v., per assim. e *verses* explicaverim; fortasse *hircus* e *vircus* pro *varcus*, vid. r. वृष्; lith. *werszis* vitu-